

CARLES FRANCESC

JORDI VICENT

JORDI VICENT

EL GOVERN VALENCIÀ MODIFICA ELS ESTATUTS

Batalla Consell-Universitat

Les modificacions introduïdes pel Consell de la Generalitat valenciana en el moment d'aprovar els Estatuts de la Universitat de València han generat una important polèmica entre les dues institucions.

Adolf Beltran

Dilluns 28 d'octubre. El conseller d'Economia i Hisenda, Antoni Birlanga, que eventualment feia de portaveu del govern valencià, anunciava que havien estat aprovats els estatuts de la Universitat de València, amb algunes correccions que afectaven substancialment dos dels articles.

«Això és la guerra», diuen que va exclamar un membre de l'equip rectoral de la institució afectada en llegir en la premsa de dimarts la notícia, que no havia estat comunicada oficialment a la Universitat i tardaria molts dies a ser-ho. Efectivament, una onada d'indignació —detectable, també, en persones i estaments no vinculats al Bloc Progressista del rector Lapedra— ha recorregut les aules, els departaments universitaris i les facultats en els últims dies, davant

el que s'ha considerat una ingerència en l'autonomia universitària.

Plovia sobre mullat. El procés de redacció dels estatuts de la Universitat havia hagut de superar una treballosa negociació amb la Generalitat, a través del conseller de Cultura, Educació i Ciència, Cebrià Ciscar, durant els mesos de juliol i setembre, després que el govern valencià decidís (com ja havia fet abans amb la Universitat d'Alacant i amb la Politècnica de València) no aprovar els estatuts inicialment elaborats pel Claustre Constituent i proposar-ne un conjunt de correccions necessàries per adaptar-los a la «legalitat vigent».

Dos informes

Aquelles modificacions que el Consell proposava es fonamentaven en dos informes que dissepaven en molts punts: un del Consejo de Estado (qualificat de molt discutible en

medis jurídics, perquè ignorava elements tan importants com l'existència de la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià) i un altre dels serveis jurídics de la Generalitat. De les negociacions sorgiren un total de cinquanta modificacions, la majoria de caràcter tècnic i puntual, que foren ratificades pel Claustre Constituent en la sessió celebrada el 27 de setembre passat. Només dues qüestions quedaven sense conclusió: el canvi en la denominació de la universitat, que el Claustre es negà de bon principi a considerar, i l'article sisé, referit a les llengües oficials de la institució, en el qual els negociadors de la Conselleria mantenien encara alguna reserva.

Pel que fa a la denominació, el problema consistia en la interpretació que feia el Consell sobre la impossibilitat que el nom oficial fos «Universitat de València», pel fet que a València hi ha també la Politècnica. La Universitat, per contra, reivindicava

D'esquerra a dreta, Joan Lerma, Ramon Lapiedra i una reunió de la comissió encarregada de redactar els estatuts, pel febrer d'enguany.

el dret a seguir emprant una denominació que ningú no li ha discutit durant molts anys i que ja li és tradicional.

D'altra banda, en l'article sisé, corregit pel Claustre del dia 27 en la redacció original, la Conselleria manifestava la seua reserva sobre una frase, concretament la que afirmava que la llengua pròpia de la Universitat de València és també la del País Valencià. La resta de l'article semblava tan vàlid que l'actual Conseller d'Administració Pública, Vicent Soler, membre del Claustre Constituent, l'havia elogiat en votar favorablement els estatuts.

Per això, l'anunci de les modificacions introduïdes pel Consell ha desencadenat una autèntica batalla entre el govern valencià i la Universitat. En primer lloc, a causa del mètode utilitzat, sense comunicació oficial a la institució afectada, almenys fins una setmana després de la reunió del

Consell. Actitud que ha afavorit tota mena d'especulacions i ha situat l'equip rectoral en una posició ben difícil. En segon lloc, pel fet que les noves redaccions que s'han conegut extraoficialment impliquen un canvi rotund en la redacció d'un article tan emblemàtic (i tan contestat per la dreta anticatalanista) com el que fa referència a les llengües oficials i la llengua pròpia de la universitat. I en tercer lloc perquè, en medis universitaris, es posa radicalment en dubte la capacitat del Consell per a redactar de nou articles dels estatuts aprovats pel Claustre.

Un article Important

Les modificacions aprovades pel Consell de la Generalitat consistirien en la denominació «Universitat de València (Estudi General de València)» i en una nova redacció de l'article sisé que eliminaria qualsevol refe-

rència a la llengua catalana com a llengua pròpia de la Universitat de València i del País Valencià. En un principi, l'article en qüestió afirmava: «Són llengües oficials de la Universitat de València les reconegudes com a oficials en l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana. La llengua pròpia de la Universitat de València, que ho és també del País Valencià, és la reconeguda com la pròpia en l'esmentat text estatutari. Hom admet com a denominacions seues tant l'acadèmica, llengua catalana, com la recollida en l'Estatut d'Autonomia, valencià. És objectiu de la Universitat de València l'assoliment de l'ús normalitzat de la llengua catalana, ço és, el desenvolupament de totes les funcions sociolingüístiques d'una llengua de cultura moderna. Les llengües oficials a la Universitat de València són vehicle d'expressió normal de qualsevol òrgan universitari de govern i de representació,

NOVETATS EN LLIBRES

CAFÉ FET EXPRÉS

Ferran Cremades
El Balanci, 178, 144 pàgs.

Erotisme, perversitat, somni, tendresa, en un còctel per a paladars que sàpiguen apreciar-lo.

EDICIONS 62

PUNTS DE MEDITACIO (DUBTES DE LA «TRANSICIÓ»)

Joan Fuster
La Unitat, 95

L'autor analitza, amb la seua aguda característica, una àmplia gamma de temes ben vius i actuals.

EDITORIAL TRES I QUATRE

ZAZIE AL METRO

Raymond Queneau.
Venècies, 2.
Traducció de Jaume Fuster.

Com una moderna Caputxeta Vermella, Zazie s'espavila pel metro de París.

EDICIONS DE LA MAGRANA

CRÍTICA DE LA NACIO PURA

Joan F. Mira
La Unitat, 90

Premi «Joan Fuster» dels Octubre, 1984.
Premi de la Crítica Serra d'Or, 1985.
Lletra d'Or, 1985.

EDITORIAL TRES I QUATRE

EL MISTERI DE L'AIGUA

Josep Franco
Gregal Juvenil, núm. 4

GREGAL LLIBRES

STRESS

Manuel Joan i Arinyó
Col·lecció «La Cuca al Cau»

Nou títol de l'única col·lecció eròtica catalana. Divuit realats eròtico-negres que faran caure la bava de plaer i luxúria a sadomasoquistes i personal afí. No apte per a «milícies» i bestiar semblant.

EL LLAMP

LA DECADÈNCIA AL PAÍS VALENCIÀ

Joan Fuster
Segona Edició

Biblioteca de Cultura Catalana, 22

CURIAL
EDICIONS CATALANES

DICCIONARI PORTUGUÈS-CATALÀ

Els diccionaris de l'Enciclopèdia.
De venda en llibreries.

ENCICLOPÈDIA CATALANA

QUADERN DE BONAIRE

Vicent Andres Estellés

Un nou i extraordinari llibre de prosa. Segons Parcerisas, «Estellés converteix aquí l'escriptura en especial evocació paisatgística, en un goig del sentiment».

EDITORIAL EMPÛRIES

L'OBRA

Philippe Dupasquier
Col·lecció LLOCS DE TREBALL

Un llibret de 20 pàgines il·lustrades, amb un text molt senzill que engresca els infants a veure què passa en aquest lloc de treball.

BARCANOVA

JORDI VICENT

Reunió de premsa convocada per l'equip rectoral.

com també de la docència i de les activitats acadèmiques, administratives i culturals».

La redacció del Consell eliminaria qualsevol referència a la unitat de la llengua i al País Valencià. Aquest en seria el text: «Són llengües oficials de la Universitat de València les reconegudes com a oficials en l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana. És objectiu fonamental de la Universitat de València aconseguir l'ús normalitzat de la llengua pròpia de la Comunitat Valenciana, ço és, el desenvolupament de totes les funcions sociolingüístiques d'una llengua de cultura moderna. Les llengües oficials en la Universitat de València són vehicle d'expressió normal de qualsevol òrgan universitari de govern i de representació, com també de la docència i de les activitats acadèmiques, administratives i culturals.»

Impacte en la Universitat

La primera reacció de la Universitat, a través de l'equip rectoral, fou de prudència. S'anuncià en reunió de premsa que, en el cas que es confirmassen les modificacions, es presentaria un recurs legal a la decisió del Consell, atès l'acord que va adoptar, en aquest sentit, el Claustre Constituent. Es va puntualitzar, a més a més, l'estranyesa davant aquesta actitud del govern autònom, després d'haver aprovat una redacció molt semblant a la que ara s'impugnava en els estatuts de la Universitat d'Alacant.

Posteriorment, en un comunicat públic, l'equip rectoral que encapçala Ramon Lapiedra apuntaria que

LLIBRERIA TRES I QUATRE

Pérez Bayer, 11. Tel. 352 91 10. 46002-València

Opinions des del campus

Els diversos sectors universitaris han considerat una ingerència la rectificació dels estatuts introduïda pel Consell. En parlen el rector Lapiedra i el professor Francesc Tomàs.

A. B.

«amb la nova redacció, el Consell vulnera la voluntat del Claustre Constituent i deteriora greument les relacions entre ambdues institucions» i valorava que «l'actuació del Consell ha ultrapassat les seues atribucions, ja que, al nostre parer, no n'ha fet una correcció legal, sinó una ingerència contra l'autonomia universitària».

El Conseller de Cultura, Cebrià Ciscar, manifestava a EL TEMPS que el Consell es considera plenament legitimat per a aquesta actuació, ja que es tracta d'adaptar l'article sisé als continguts estatutaris. No és clar, però, que la primitiva redacció de l'article no acomplís aquest requisit. De tota manera, al llarg de la setmana, es produïren tres o quatre reunions de l'equip rectoral amb el conseller, l'última de les quals acabà amb l'acord de mantenir un pacte de silenci públic per les dues parts fins al dia 6, data d'eixida d'aquesta revista, en què el Consell lliurarà oficialment la nova redacció a la Universitat. Aquesta, d'altra banda, haurà de decidir, en junta de govern prevista per al dia 8, si presenta recurs als tribunals contra la decisió del govern valencià i a la vista del text concret aprovat pel Consell.

Possibles mobilitzacions

En medis pròxims a les dues institucions, EL TEMPS ha pogut recollir la impressió que la redacció aprovada pel Consell no ha estat tancada definitivament i que l'esperit, i inclús el contingut literal, de l'article sisé, podria ser introduït en algun altre punt dels estatuts. Fet que no restaria importància a la base de l'enfrontament: la consideració que el Consell no està legitimat per a introduir correccions i noves redaccions en els estatuts elaborats pel Claustre Constituent, d'acord amb el principi d'autonomia universitària.

Siga com siga, la polèmica decisió ha fet mobilitzar-se el Bloc Progressista, formació unitària que dona suport a l'actual equip en el govern de la Universitat, la Taula del qual, en reunió de premsa celebrada el dilluns dia 4, ha anunciat la celebració d'una assemblea general d'aquest grup, la convocatòria d'una manifestació dijous dia 7 a les 12'30 hores, a partir de la plaça del Patriarca, davant l'edifici del rectorat, i la possibilitat d'altres mesures, entre les quals podria haver-hi la vaga general i la recollida d'adhesions entre els intel·lectuals i les entitats cíviques. □

Resulta difícil de creure que el Consell de la Generalitat valenciana no fos conscient, en anunciar les modificacions dels estatuts de la Universitat de València, de l'impacte i la polèmica que havia d'organitzar. Molt més quan, a la previsible

amb la universitat que no ha aconseguit la síntesi de posicions; el desgast de l'equip de govern, la creació de tensions a l'espera que perda els papers i, inclús, que el rector pugui dimidir; la introducció d'elements d'inseguretats i conflicte en el procés electoral que la Universitat té previst iniciar al desembre... En tot cas, subjacent a tot, i inclús anterior a la polèmica

La qüestió pot afectar greument la credibilitat del conseller Ciscar.

irritació dels sectors universitaris, s'afegiria la confusió generada per la inexistència d'una comunicació oficial de la nova redacció i l'inevitable atac frontal del diari *Las Provincias*, fustigador ultrancer de l'actual equip de govern de la Universitat.

Moltes i variades són les interpretacions sobre la decisió del Consell. Entre les quals no queda exclosa la improvisació, i s'apunten: la rigidesa del president Lerma a l'hora de fer passar, vulgues o no vulgues, el que ell considera un bastió del nacionalisme pel consens excoient aplicat a l'Estatut d'Autonomia i a la política valenciana en general; la jugada intrapartidista de col·locar Cebrià Ciscar en una posició desairada davant l'opinió pública, com a negociador

concreta, hi ha el convenciment que, des del Palau de la Generalitat, l'actual govern de la Universitat no sols no es veu amb simpatia sinó amb una profunda aprensió política.

Preguntat el rector, Ramon Lapiedra, sobre la possibilitat que en el govern de la Generalitat hi haja una especial suspicàcia respecte a l'equip rectoral actual, que compta amb el suport del Bloc Progressista, ens contestà: «No ho sabria dir. Imagineu el que passa és que s'identifica l'actual equip rectoral i el moviment universitari que hi ha darrere amb determinats partits polítics. Jo crec que aquests partits tenen, efectivament, una influència dins de la Universitat, però aquest equip rectoral es vol i és,